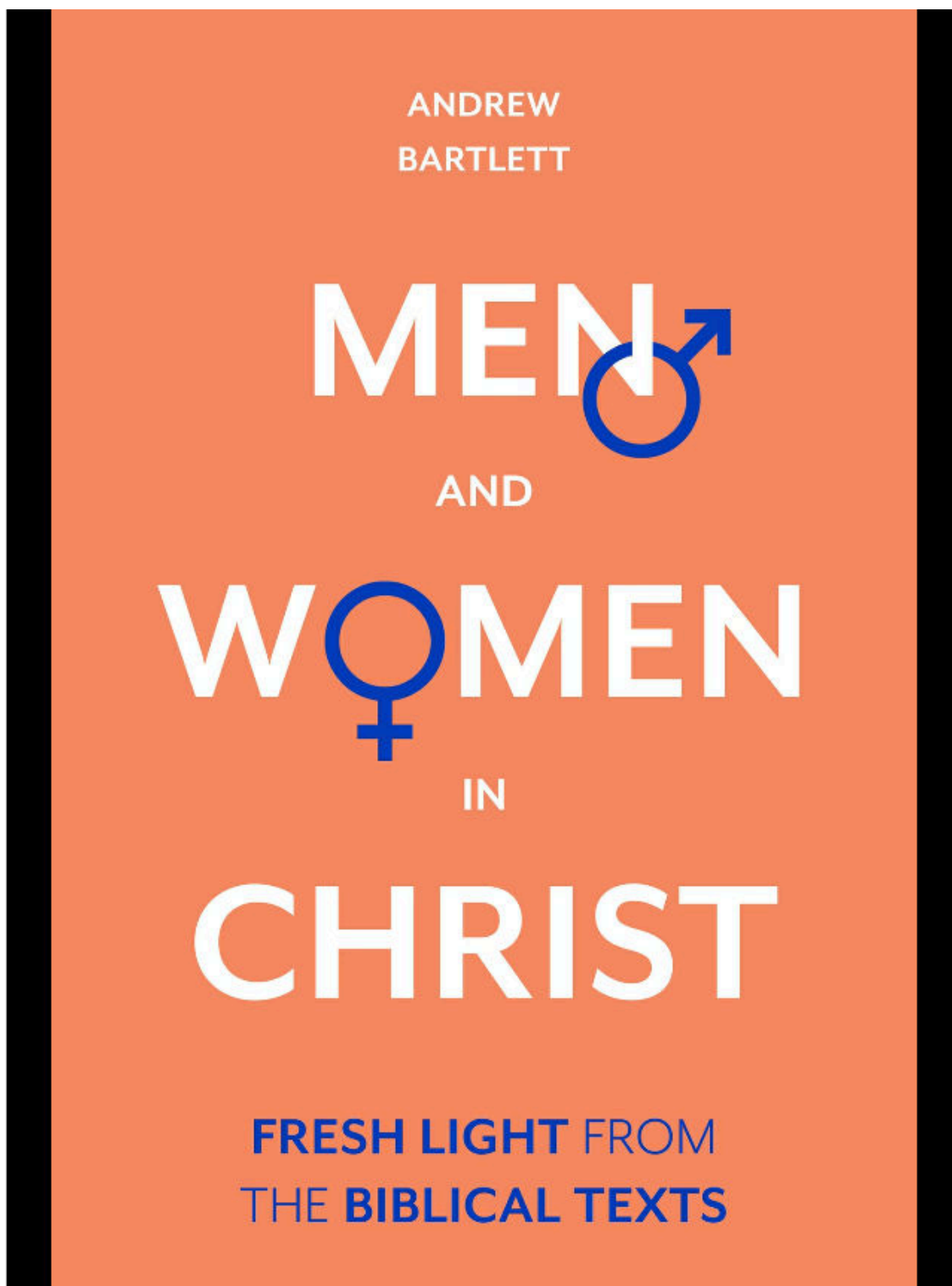

Bartlett, Andrew. Men and Women in Christ IVP

Andrew Bartlett KC kini terutamanya bertugas sebagai pengantara antarabangsa. Sebagai seorang pemikir yang tajam, dia telah mengkaji dan meneliti secara mendalam persoalan peranan wanita dan lelaki dalam Perjanjian Baru dan dalam Alkitab secara keseluruhan, dengan mengambil kira semua hujah teologi. Dia cuba mendekati persoalan ini tanpa prasangka, dan pada pendapat saya dia telah berjaya. Hal ini dapat dilihat daripada hakikat bahawa di beberapa tempat dia juga mengkritik pendirian egalitarian apabila hujah-hujahnya memang lemah atau tidak berasas dengan baik. Dokumen ini mengandungi ringkasan bab-bab utama, yang dirumuskan oleh Bartlett sendiri.

Terjemahan bahasa Jerman oleh Hans-Jörg Ronsdorf, disemak semula pada Oktober 2026.

Dokumen ini diterbitkan di laman web www.hans-joerg-ronsdorf.de dengan izin Andrew Bartlett.

Saya berpegang pada keyakinan, selaras dengan Kitab Suci, bahawa wanita juga mesti menjalankan pelayanan mengajar dan memimpin dalam gereja, untuk menyokong kesihatan gereja.

25 Mei 2025

Ringkasan Bab 1: Memikirkan Semula Tradisi, Mencari Kesatuan

1. Kesatuan orang Kristian dirosakkan oleh perpecahan yang memecahbelahkan antara golongan egalitarian dan golongan komplementarian.
2. Tafsiran tradisional tentang Alkitab, yang menyatakan bahawa wanita secara semula jadi lebih rendah daripada lelaki, telah ditolak dengan betul, kerana ia lebih berasaskan budaya patriarki daripada teks itu sendiri. Golongan egalitarian dan juga golongan komplementarian kini melihat wanita dan lelaki sebagai setara nilainya secara semula jadi, dan kini mengakui bahawa wanita boleh memikul tugas kepimpinan dalam masyarakat secara umum. Namun golongan komplementarian berkeras pada kepimpinan oleh lelaki dalam gereja dan dalam perkahwinan.
3. Tafsiran Alkitab yang setia mendahulukan Kitab Suci daripada tradisi, memberi perhatian kepada budaya, kembali kepada bahasa asal dalam konteksnya, mencari keselarasan dan mengikut pendekatan kanonik yang berpusatkan Kristus; dan ia melakukan semua ini dengan keterbukaan rohani dan hikmat praktikal (Lampiran 1).
4. Penerapan kaedah-kaedah ini membawa kepada kesimpulan-kesimpulan buku ini, iaitu bahawa pendirian komplementarian dan pendirian egalitarian masing-masing sebahagiannya betul dan sebahagiannya salah.
5. Jika orang Kristian dapat menjadi lebih dekat antara satu sama lain dalam persoalan-persoalan ini, hal itu akan menyenangkan hati Tuhan dan menguatkan pelayanan gereja sebagai garam dan terang dalam dunia yang keliru dan terluka.

Ringkasan Bab 2: Suami dan Isteri, Lelaki dan Wanita: 1 Korintus 7

1. Walaupun 1 Korintus 7 menonjol sebagai huraian terpanjang tentang perkahwinan dalam Perjanjian Baru dan mengandungi satu-satunya sebutan yang jelas tentang kuasa seorang suami dalam Perjanjian Baru, petikan ini cenderung diabaikan atau diperkecilkan dalam analisis komplementarian.
2. Pandangan dunia Paulus berpusatkan Kristus. Penciptaan tetap diambil kira, tetapi penebusan dan ciptaan baharu diutamakan. Pandangannya tentang perkahwinan mengambil kira bahawa Mesias telah datang dan kesudahan sudah kelihatan. Hal ini menjadikan semua keadaan hidup orang percaya pada masa kini relatif; berbanding dengan apa yang akan datang, keadaan-keadaan itu menjadi tidak penting. Dalam terang ini, dia mengesyorkan hidup membujang dan mempertahankan pandangan tentang perkahwinan yang sangat menekankan persamaan hak.
3. Seperti yang diajarkan oleh Paulus dalam ayat 3-5, suami dan isteri mempunyai kuasa yang sama. Dia menolak keputusan sebelah pihak. Kepimpinan oleh suami yang difahami sebagai kuasa

sebelah pihak atas isterinya bercanggah secara langsung dengan ajaran Rasul itu.

4. Ayat 3-5 tidak boleh dengan wajar dianggap sebagai satu pengecualian khas, yang hanya berlaku bagi hubungan seksual dan doa bersama, daripada kuasa sebelah pihak seorang suami.
5. Setakat yang dapat dilihat daripada ayat 1-16, 25-28 dan 32-40, Paulus menghendaki persamaan yang sepenuhnya dalam hubungan peribadi antara lelaki dan wanita. Seandainya Paulus percaya kepada kuasa suami yang hierarki dan sebelah pihak atas isteri, maka tidak dapat dijelaskan mengapa dia menulis kata-kata ini.
6. Hal ini tidak bermakna bahawa Paulus seorang egalitarian dalam erti kata moden. Dia tidak menyeru setiap individu dalam perkahwinan untuk menuntut hak-haknya; sebaliknya dia menyeru setiap pasangan yang setara itu untuk tunduk kepada yang lain, selaras dengan Roma 12:10; Galatia 5:13; Filipi 2:3.

Ringkasan Bab 3: Hierarki, Ketundukan dan Kasih: Kolose 3 dan Efesus 5

1. Surat Kolose dan surat Efesus ditulis lebih kurang pada masa yang sama dan dimaksudkan untuk diedarkan dari gereja ke gereja; oleh itu wajar untuk meneliti kedua-duanya bersama-sama.
2. Paulus tidak menolak hierarki apabila hierarki itu wajar.
3. Kata "tunduk" (*hupotassō*) mengandungi gagasan berada di bawah seseorang yang lain dari segi kedudukan. Namun arahan Paulus kepada isteri-isteri untuk tunduk, dengan sendirinya, belum lagi mengandaikan adanya hierarki dalam perkahwinan. Kita mesti memutuskan sama ada dia bermaksud bahawa isteri-isteri hendaklah tunduk kerana suami mereka *mempunyai* kuasa atas mereka, atau sama ada dia bermaksud bahawa isteri-isteri hendaklah berkelakuan *seolah-olah* suami mereka berada di atas mereka.
4. Ketundukan dalam hubungan Kristian tidak bermakna memberikan ketaatan tanpa soal kepada orang lain. Tiada kewajipan Kristian untuk mengikut orang lain ke dalam kesalahan.
5. Dalam budaya abad pertama tiada satu pandangan yang seragam tentang perkahwinan, tetapi lazimnya suami mempunyai kuasa sebelah pihak atas isteri.
6. Arahan Paulus kepada isteri-isteri untuk tunduk dan kepada suami-suami untuk mengasihi sebahagiannya ditentukan oleh pertimbangan praktikal.
7. Paulus menyokong kuasa ibu bapa atas anak-anak, tetapi tidak menyokong kuasa tuan hamba atas hamba. Perbandingan tiga hubungan dalam rumah tangga (isteri dengan suami, anak dengan bapa, hamba dengan tuan) tidak membuktikan bahawa Paulus merestui kuasa sebelah pihak seorang suami atas isterinya.

Ringkasan Bab 4: Perkahwinan Menggambarkan Penyelamat: Efesus 5

1. Satu-satunya perkahwinan pada penyempurnaan ciptaan baharu ialah persatuan antara Kristus dan umat-Nya. Dalam Efesus 5, Paulus mengajar bahawa perkahwinan pada zaman sekarang patut dilihat sebagai petunjuk kepada realiti ini. Cara suami dan isteri berurusan antara satu sama lain patut difahami sebagai sebahagian daripada akibat mereka dipenuhi oleh Roh Kudus untuk menjalani kehidupan yang menyerupai Kristus.

2. Paulus menggunakan metafora "kepala" untuk menggambarkan hubungan Kristus dengan gereja dan juga panggilan suami dalam perkahwinan. Dalam bahasa Yunani, ini bukanlah metafora yang tetap dengan satu makna sahaja, jadi maknanya mesti ditentukan daripada konteks. Dalam Efesus 1:21-23, penekanannya mungkin pada pemerintahan Kristus, dalam 4:13-16 pada peranan-Nya sebagai Penyelamat. Empat ciri menunjukkan bahawa Paulus menerapkan makna kedua kepada suami. Ciri-ciri itu ialah (a) aposisi antara "kepala jemaat" dan "Dia sendiri Penyelamat tubuh" dalam 5:23; (b) tema peranan sebagai penyelamat dalam Paulus dalam 5:25-33; (c) penggunaan Kejadian olehnya dalam 5:31-32; dan (d) kata pertama dalam 5:24 (*alla*, "tetapi"), yang hanya dapat dijelaskan secara sesuai dengan konteks jika Paulus membandingkan suami dengan Kristus sebagai Penyelamat dan bukan sebagai Tuhan.
3. Makna kekepalaan suami, sebagaimana yang timbul daripada metafora kepala-tubuh dan perbandingan antara Kristus dan gereja, ialah bahawa dia mempunyai kewajiban khas untuk berkorban diri dalam kasih demi kebaikan isterinya. Jika suami memakai mahkota sama sekali, maka itu ialah mahkota duri.
4. Isteri-isteri hendaklah berkelakuan seolah-olah suami mereka ialah tuan mereka. Hal ini tidak bermakna bahawa suami-suami ialah tuan kepada isteri-isteri mereka. Sebagai sebab-sebab bagi ketundukan isteri, Paulus menyebut teladan Kristus dan rasa takut akan Dia (ay. 1-2, 21-22), serta tanggungjawab suami untuk melayani dengan mengorbankan diri (ay. 22-23). Dia tidak menyebut sebarang sebab yang berasaskan kuasa sebelah pihak yang dikurniakan Allah kepada suami.
5. Ketundukan yang dituntut oleh Paulus dalam ayat 21 ialah ketundukan sukarela secara timbal balik antara orang-orang percaya. Suami-suami tidak dikecualikan daripadanya berkenaan dengan isteri-isteri mereka.
6. Dalam erti yang terhad dan khusus yang dijelaskan di atas, Paulus membezakan antara tanggungjawab suami dan isteri. Pandangan egalitarian yang menolak sebarang pembezaan tanggungjawab yang jelas tidak selaras dengan penggunaan metafora kepala-tubuh oleh Paulus dan perbandingan antara Kristus dan gereja.
7. Perkahwinan yang dihayati menurut teladan Efesus 5 dapat menggambarkan dengan indah kerendahan hati Yesus Kristus dan kasih-Nya yang berkorban bagi gereja-Nya.
8. Paulus nampaknya menghendaki kepemimpinan rumah tangga secara bersama, dan tidak menetapkan bagaimana tanggungjawab bagi keluarga patut dibahagikan antara lelaki dan wanita.

Ringkasan Bab 5: Penciptaan dan Kehidupan: Kejadian 1-3 dan Seterusnya

1. Tafsiran komplementarian tentang Kejadian 1-3, yang mempertahankan kuasa kepemimpinan lelaki, tidak mendapat sokongan yang jelas dalam teks Alkitab. Tafsiran itu berasaskan kesimpulan-kesimpulan yang paling baik pun tidak pasti. Tiada satu pun daripadanya yang semestinya timbul daripada teks.
2. Menjadi lelaki atau wanita ialah satu hakikat yang diberikan melalui penciptaan. Wanita digambarkan sebagai diciptakan untuk menjadi sekutu yang kuat bagi lelaki. Hal ini menunjukkan satu pembezaan yang jelas antara lelaki dan wanita.
3. Teks Kejadian tidak mentakrifkan atau menghuraikan pembezaan ini. Ia membiarkan terbuka kemungkinan bahawa petikan-petikan Kitab Suci yang lain mungkin menunjukkan tanggungjawab-

tanggungjawab dalam kepimpinan. Namun ia tidak mengasaskan pemerintahan lelaki. Pemerintahan seorang lelaki atas isterinya, sebagaimana digambarkan dalam Kejadian 3:16, digambarkan sebagai akibat negatif daripada Kejatuhan manusia. Itu bukanlah sesuatu yang patut diteruskan secara sengaja atau bahkan diperkuat.

4. Tiada teks dalam Perjanjian Lama yang menyatakan bahawa suami-suami hendaklah menjalankan kuasa atas isteri-isteri mereka.
5. Kitab Suci tidak menetapkan sebarang pembahagian peranan lelaki dan wanita yang tertentu dalam pemeliharaan keluarga. Gambaran tentang wanita yang mulia dalam Amsal 31, yang mencari nafkah dan juga mengurus rumah tangga, melukiskan satu gambaran yang ideal dalam suasana sejarah dan budaya yang tertentu. Keadaan hidup, kebolehan dan karunia manusia berbeza-beza. Menganggap Amsal 31 sebagai ketetapan yang mengikat bermakna salah memahami teks itu.
6. Ajaran tentang penciptaan tidak dapat memberikan jawapan muktamad bagi persoalan tentang perkahwinan Kristian, kerana kita mesti melangkaui persoalan "Bagaimanakah Allah mengatur ciptaan asal sebelum Kejatuhan?" dan juga bertanya: "Apakah maksud Allah bagi manusia yang telah ditebus?" dan "Bagaimanakah kita patut hidup sekarang memandangkan maksud ini?"
7. Penetapan perkahwinan dalam Kejadian 2:24 mempunyai makna rohani, kerana ia menunjuk ke hadapan kepada persatuan Kristus dan gereja-Nya (Efesus 5:31). Walaupun tafsiran komplementarian tentang Kejadian 1-3 itu betul, tidaklah berikutan daripadanya bahawa di dalam Kristus lelaki patut memerintah wanita. Penebusan di dalam Kristus memimpin orang percaya ke hadapan ke dalam ciptaan baharu, bukan kembali ke masa sebelum Kejatuhan.
8. Contoh-contoh daripada Perjanjian Lama di mana wanita memimpin dengan perkenan Allah tidak dapat diselaraskan dengan kewujudan satu prinsip yang menyatakan bahawa wanita tidak boleh sama sekali memimpin lelaki atau menjalankan kuasa atas mereka.

Ringkasan Bab 6: Ketundukan dan Penghormatan: 1 Petrus

1. Pandangan hidup Petrus berpusatkan Kristus. Teladan kasih yang rendah hati dan ketundukan Tuhan kita sangat menonjol dalam surat 1 Petrus.
2. Dalam hal ini, Petrus membincangkan bagaimana hal ini dapat diterapkan kepada pelbagai situasi di mana orang percaya Kristian patut memberikan penghormatan kepada orang lain, termasuk dalam perkahwinan.
3. Sebab-sebab yang disebut oleh Petrus bagi ketundukan isteri kepada suami mereka termasuk: (a) untuk memenangi mereka; (b) roh yang lemah lembut menyenangkan hati Allah; dan (c) teladan wanita-wanita kudus pada masa lalu seperti Sara. Sara menggambarkan dengan cara yang sangat menggalakkan ketundukan kepada Allah – dan dengan itu juga kepada suaminya – dalam keadaan yang sukar (3:1-6). Analogi-analogi yang dikemukakan oleh Petrus bagi ketundukan isteri ialah seruan kepada semua orang percaya untuk tunduk (2:15-17), arahan kepada hamba-hamba untuk tunduk bahkan kepada tuan-tuan yang tidak adil (2:18-21), dan teladan Kristus, yang tunduk kepada mereka yang menyebabkan Dia menderita secara tidak adil (2:21-24). Sebab-sebabnya tidak termasuk bahawa rancangan Allah telah meletakkan suami-suami dalam kedudukan berkuasa sebelah pihak atas isteri-isteri mereka. Seandainya dia menganggap hal itu benar, itu

akan menjadi sebab yang paling wajar untuk disebut. Tiada di mana-mana pun dalam Alkitab terdapat satu petikan yang mengarahkan suami-suami untuk menjalankan kuasa sebelah pihak atas isteri-isteri mereka.

4. Suami-suami hendaklah berkelakuan "demikian juga", dengan lemah lembut, dan memberikan penghormatan kepada isteri-isteri mereka (3:7). Hal ini menunjukkan saling tunduk.
5. Disebut sebagai waris Allah yang benar ialah kedudukan kehormatan yang tertinggi. Lelaki dan wanita sama-sama "waris anugerah kehidupan". Jika diterjemahkan dengan tepat, dibaca dengan teliti dan difahami dengan betul, 1 Petrus 3:1-7 tidak menyokong kuasa sebelah pihak lelaki atas wanita.
6. Budaya patriarki telah menyalahgunakan 1 Petrus 3:1-7. Suami-suami tidak patut memaksa isteri-isteri mereka. Di mana terdapat keganasan rumah tangga, langkah-langkah patut diambil untuk menghentikannya.
7. Saling tunduk dalam hubungan Kristian selaras dengan kepimpinan yang wajar. Kepimpinan Kristian dalam gereja tidak bermakna menggunakan paksaan secara kekerasan terhadap orang lain. Di mana disiplin gereja diperlukan, langkah wajar yang paling berat ialah penyingkiran – dan tiada apa-apa yang melebihinya.

Ringkasan Bab 7: Makna yang Terselubung? 1 Korintus 11

1. Ayat 1 Korintus 11:3 ialah satu kenyataan kerangka yang berdiri sebagai tajuk bagi huraian Paulus tentang berdoa dan bernubuat. Ayat itu menopang hujahnya.
2. Apa yang dimaksudkan oleh Paulus tidak dapat dijelaskan dengan pasti atau secara meyakinkan dengan merujuk kepada nuansa-nuansa halus doktrin Tritunggal.
3. Kajian kata menunjukkan bahawa "kuasa atas" dan "asal usul" ialah penggunaan metafora yang mungkin bagi *kephalē* (kepala). Penggunaan bahasa di tempat-tempat lain tidak dapat menentukan makna mana yang dimaksudkan oleh Paulus dalam ayat ini. Makna itu mesti ditentukan melalui penelitian konteks.
4. Tafsiran hierarki, yang melihat kepentingan Paulus pada kuasa lelaki atas wanita, tidak mungkin betul, kerana ia bercanggah dengan teks dalam lapan perkara. Yang paling penting ialah: Tafsiran hierarki memerlukan kita mengabaikan fungsi kenyataan kerangka Paulus, salah menterjemahkan ayat 10, dan mengandaikan bahawa Paulus menulis ayat 11 secara terbalik.
5. Dalam suasana budaya yang berkenaan, rambut wanita biasanya kelihatan dan tidak disembunyikan oleh tudung (bandingkan 1 Timotius 2:9; 1 Petrus 3:3). Tetapi amalan-amalan kafir di Korintus menggalakkan kelakuan seksual yang tidak terhormat, sama ada heteroseksual mahupun homoseksual, dan hal itu menjadi masalah bagi gereja di Korintus. Rambut panjang pada lelaki, dan pada wanita rambut panjang yang dibiarkan terurai dan bukannya disanggul di atas kepala, kedua-duanya menandakan kesediaan untuk kelakuan sedemikian.
6. Membaca bahagian ini seolah-olah ia membicarakan tudung menimbulkan beberapa kesukaran. Paulus menulis tentang cara rambut didandan, bukan tentang wanita bertudung. Jika diterjemahkan dengan betul, ayat 2-16 di sepanjangnya membicarakan gaya rambut, bukan tudung.

7. NIV dengan betul menterjemahkan *anēr* dan *gunē* di seluruh bahagian ini sebagai "lelaki" dan "wanita", dan bukan sebagai "suami" dan "isteri".

Ringkasan Bab 8: Rambut yang Memalukan: 1 Korintus 11

1. Sebaik sahaja kita mengakui bahawa motif teologi Paulus dalam 1 Korintus 11:3 ialah asal usul, dan bahawa dia berbicara tentang gaya rambut mereka yang bernubuat atau berdoa dengan suara kuat dalam perhimpunan kebaktian, kita mendapati bahawa dia mengembangkan satu hujah yang berterusan, logik dan padu. Terdapat sekurang-kurangnya sepuluh petunjuk bahawa tafsiran dalam erti asal usul dan gaya rambut pada dasarnya menangkap dengan betul apa yang ditulis oleh Paulus. Bantahan-bantahan terhadap tafsiran dalam erti asal usul tidak meyakinkan.
2. Kepentingan Paulus bukanlah rambut itu sendiri, tetapi mesej yang tidak terhormat yang disampaikan oleh gaya rambut orang Korintus. Kelakuan mereka patut menghormati maksud Allah bagi lelaki dan wanita, sebagaimana diajarkan dalam Kejadian, dan tidak kelihatan memalukan dan bertentangan dengan maksud itu. Yang penting dalam konteks ini: Maksud ini termasuk perkahwinan heteroseksual yang setia dan monogami. Paulus juga menekankan penebusan di dalam Kristus: Walaupun lelaki dan wanita dibezakan dalam penciptaan melalui jantina mereka, mereka disatukan dalam penebusan di dalam Tuhan. Lelaki dan wanita saling bergantung dan memerlukan sumbangan antara satu sama lain. Doa dan nubuat hendaklah dijalankan oleh lelaki dan wanita dengan cara yang menghormati Allah, sumber asal penciptaan dan juga penebusan.
3. Dalam bahagian ini, Paulus tidak mengatakan apa-apa tentang kuasa lelaki atas wanita. Dia juga tidak mengatakan apa-apa tentang tugas-tugas kepimpinan dan pengajaran tertentu dalam gereja yang dikhaskan bagi lelaki. Jika seseorang mahu menyokong gagasan tentang kuasa lelaki atas wanita dan tentang sekatan terhadap pelayanan wanita, hal itu mesti dilakukan dengan merujuk kepada petikan-petikan Kitab Suci yang lain.

Ringkasan Bab 9: Wanita yang Berdiam Diri? 1 Korintus 14

1. Ayat 34-35 membentuk satu unit yang terpisah daripada ayat 33. Ayat 33 tidak patut dibahagikan kepada dua bahagian dan sebahagiannya digabungkan dengan ayat 34, seperti yang dilakukan dalam sesetengah terjemahan moden.
2. Isi kedua-dua ayat ini bercanggah dengan tajam dengan konteks di sekelilingnya. Percanggahan ini menimbulkan persoalan-persoalan tafsiran yang belum ditemui penyelesaian yang memuaskan.
3. Paulus nampaknya mengatakan bahawa wanita berdiam diri itu ditetapkan oleh satu perintah Tuhan Yesus. Ini ialah satu teka-teki lagi.
4. Oleh sebab tiada penyelesaian yang memuaskan bagi teka-teki tafsiran ini, kita tidak dapat mengatakan apa yang patut kita fikirkan tentang ayat-ayat ini. Terutamanya, kita tidak dapat menilai sama ada satu sekatan terhadap wanita berbicara, yang berasaskan satu petikan Kitab Suci Perjanjian Lama yang tidak dapat dikenal pasti (ay. 34) dan alasan-alasan budaya (ay. 35), patut berlaku bagi gereja-gereja pada zaman dan dalam budaya yang lain atau tidak.

Ringkasan Bab 10: Perintah Berdiam Diri Ditambah? 1 Korintus 14

1. Kepercayaan bahawa Kitab Suci dalam bentuk asalnya ialah wahyu Allah mewajibkan sarjana-sarjana Kristian untuk memastikan, sejauh yang mungkin, bahawa gereja menggunakan salinan yang tepat dan tidak menganggap kesilapan penyalinan atau perubahan yang tidak asli sebagai mengikat.
2. Teks yang dicetak dalam Alkitab kita hari ini sebagai 1 Korintus 14:34-35 mungkin tidak asli. Penjelasan terbaik bagi keseluruhan bukti yang tersedia pada masa ini ialah bahawa seseorang selain Paulus telah menulis ayat 34-35 sebagai catatan tepi awal (glos) atau sebagai ulasan di tepi halaman. Penyalin-penyalin tersilap menyangka catatan tepi ini sebagai sebahagian daripada surat asal dan memasukkannya ke dalam teks utama, tetapi mereka tidak pasti di mana patut memasukkannya. Mereka memasukkannya di dua tempat yang berbeza (sesetengahnya selepas ay. 33, yang lain selepas ay. 40).
3. Penjelasan ini memadai bagi semua bukti yang tersedia, sama ada bukti luaran mahupun dalaman. Ia tidak bercanggah dengan mana-mana bukti yang boleh dipercayai. Ia menyelesaikan setiap masalah sejarah dan tafsiran yang berkaitan dengan ayat-ayat ini, termasuk semua ciri yang relevan dalam penemuan manuskrip. Tiada penjelasan lain yang memenuhi kriteria ini.

Ringkasan Bab 11: Pengajaran dan 1 Timotius 2: Kesukaran-kesukaran

1. Tujuan arahan-arahan Paulus dalam surat 1 Timotius ialah untuk memerangi ajaran sesat dan kefasikan, serta untuk menggalakkan ajaran yang benar dan kesalehan di dalam Kristus.
2. Terdapat perdebatan tentang makna sekatan yang dikenakan oleh Paulus ke atas wanita dalam 1 Timotius 2:11-15. Antara kesukaran terbesar yang harus dihadapi oleh semua penafsir ialah (a) maklumat kita yang tidak lengkap tentang keadaan di Efesus, (b) ketidakpastian tentang makna kata kerja yang jarang digunakan, *authentēō*, dalam ayat 12, dan (c) cara penulisan Paulus yang padat dalam bahagian yang penting itu.
3. Perdebatan tentang makna sekatan Paulus bukanlah pertandingan antara satu tafsiran yang mutlak dan sejagat dengan satu tafsiran yang bersyarat dan terhad. Kedua-dua pihak mengakui bahawa maksud Paulus mesti terhad dalam satu cara atau yang lain, supaya ia selaras dengan pengesahannya terhadap pengajaran oleh wanita. Yang dipertikaikan ialah jenis batasan yang dimaksudkannya.
4. Golongan egalitarian telah mencadangkan bahawa sekatan Paulus dalam ayat 12 terhad kepada usaha mengatasi satu masalah sementara yang tertentu di Efesus. Namun mereka mendapati sukar untuk mencari penjelasan tentang apa yang dimaksudkan oleh Paulus yang sesuai dengan bukti yang tersedia tentang apa yang sebenarnya berlaku di Efesus dan juga dengan butiran apa yang ditulis oleh Paulus. Saya telah menunjukkan empat soalan sukar yang sukar dijawab oleh tafsiran-tafsiran egalitarian.
5. Golongan komplementarian berhujah bahawa dalam ayat 12 Paulus membicarakan siapa yang memberikan pengajaran yang berwibawa dalam gereja. Namun hal ini melibatkan kesukaran-kesukaran yang serius. Ini termasuk yang berikut:

- • “Saya tidak membenarkan” / “Saya buat masa ini tidak membenarkan” merupakan cara pengungkapan yang janggal untuk menetapkan suatu peraturan kekal yang berlaku bagi semua perhimpunan gereja yang terbuka, pada sepanjang zaman dan di semua tempat. Sekatan Paulus berlaku bagi orang-orang tertentu yang berada di bawah bidang kuasanya. Cara pengungkapan ini tidak digunakan di mana-mana bahagian lain dalam Alkitab untuk menetapkan suatu peraturan kekal. Satu prinsip yang berlaku umum hanya dapat disimpulkan jika ayat 13 difahami sebagai rujukan Paulus kepada suatu prinsip penciptaan.
 - • Paulus tidak pernah berkata dengan jelas bahawa kepimpinan gereja tempatan mesti dikhaskan semata-mata untuk lelaki. Jika dalam ayat 12 Paulus ingin memelihara kuasa kepimpinan lelaki, dia sepatutnya juga melarang wanita bernubuat kepada lelaki; tetapi dalam surat 1 Korintus dia membenarkannya.
 - • Kitab Suci tidak secara jelas mengiktiraf suatu kegiatan khusus berupa pengajaran berwibawa yang berbeza daripada kegiatan pengajaran Kristian yang lain dan diserahkan kepada sekumpulan lelaki tertentu.
 - • Jika Paulus benar-benar berpendapat (seperti yang didakwa oleh golongan komplementarian) bahawa Kejadian 2 mengajarkan suatu prinsip penciptaan tentang kepimpinan lelaki yang berwibawa dan bahawa prinsip itu berlaku bagi gereja, maka prinsip ini sepatutnya berlaku bagi seluruh kehidupan. Namun golongan komplementarian sendiri bercanggah dengan hal ini, kerana mereka teragak-agak untuk menerapkannya sejauh itu. Analisis mereka tidak memberikan penjelasan yang meyakinkan tentang sebab Paulus bersandar pada kitab Kejadian.
6. Perdebatan ini telah menemui jalan buntu. Satu permulaan baharu diperlukan. Kebanyakan pengulas di kedua-dua pihak menganggap bahawa dalam 1 Timotius 2 Paulus memberikan arahan khusus tentang kelakuan dalam perhimpunan gereja yang terbuka. Namun hal itu tidak sesuai dengan butir-butir apa yang ditulis oleh Paulus. Untuk keluar daripada jalan buntu ini, langkah pertama ialah menyedari bahawa pasal 2 tidak tertumpu kepada perhimpunan gereja yang terbuka.

Ringkasan Bab 12: Mengajar dan 1 Timotius 2: Kunci daripada konteks

1. Empat kunci membuka jalan kepada suatu tafsiran 2:9-15 yang berakar sepenuhnya dalam konteks sastera dan sejarah. Kunci pertama ialah memastikan bahawa kita benar-benar membaca ayat-ayat ini dalam konteks 1:1–2:8. Kunci kedua ialah meneliti bersama-sama kedua-dua bahagian yang lebih panjang tentang wanita dalam surat 1 Timotius. Apabila kita melihat apa yang dapat diketahui daripada 5:3-16 tentang konteks sejarahnya, kita lebih dapat meletakkan diri dalam kedudukan Timotius, pembaca pertama surat itu. Hal ini banyak membantu pemahaman kita tentang 2:9-15. Kunci ketiga ialah menentukan makna *authentēō* buat sementara waktu daripada konteksnya, lalu mengujinya terhadap julat makna yang mungkin. Kunci keempat ialah memberi perhatian kepada penunjuk arah yang dipasang oleh Paulus dalam ayat 15.
2. Maklumat tentang latar belakang sejarah gereja di Efesus menunjukkan suatu persekitaran tempat ilmu sihir dan astrologi diamalkan. Dalam suratnya Paulus menyindir ilmu sihir dan fahaman astrologi. Ajaran sesat yang tersebar di Efesus termasuk ilmu sihir dan astrologi. Menentang pengaruh-pengaruh ini merupakan peperangan rohani melawan kuasa-kuasa jahat yang tidak kelihatan.

3. Dalam ayat 11-12 Paulus menumpukan perhatian kepada wanita-wanita kaya tertentu yang kelakian mereka yang tidak beriman telah mencetuskan teguran keras dalam ayat 9-10. Mereka suka berpeleleran. Mereka berpakaian tidak sopan dan dengan kemewahan yang membazir. Mereka pergi dari rumah ke rumah, masing-masing mencari lelaki untuk memuaskan nafsu seksnya, dan mereka menyebarkan ajaran sesat. Sebaliknya, wanita-wanita ini hendaklah belajar melakukan perbuatan baik, dengan penuh ketundukan kepada Allah, dan menjalani hidup yang tenang dan saleh. Wanita-wanita ini berada di bawah pengaruh si jahat. Nampaknya merekalah guru-guru ajaran sesat yang masih tinggal di dalam gereja dan yang perlu ditangani oleh Timotius. Dia harus menegur mereka dan memastikan bahawa tiada seorang pun daripada mereka memegang jawatan penatua atau diaken wanita dalam gereja sebelum dia membuktikan kehidupannya yang telah diperbaharui dan wataknya yang telah berubah.

Ringkasan Bab 13: Mengajar dan 1 Timotius 2: Hujah Paulus

1. Apabila kita menggunakan kunci ketiga, *authentēō* dalam konteks 1 Timotius 2:9-12 nampaknya bermaksud “menguasai”. Inilah maksud Paulus: “Saya tidak membenarkan seorang guru ajaran sesat yang berpakaian mahal dan tidak senonoh, tanpa kesopanan dan pengawalan diri, mengajar seorang lelaki dan menguasainya: dia hendaklah diam dan penuh hormat serta belajar untuk berkelakuan sesuai dengan kebenaran, dengan penuh ketundukan kepada Allah.”
2. Tafsiran ini dengan mudah menjelaskan mengapa Paulus merujuk kepada kitab Kejadian dalam ayat 13-14. Paulus menegaskan pernyataannya dalam ayat 11-12 dengan merujuk kepada peperangan rohani pertama yang diceritakan oleh Kitab Suci: di sana seorang wanita ditipu oleh Iblis sehingga dia menerima pengetahuan yang terlarang; dia mengajar seorang lelaki secara salah dan menguasainya – dengan akibat yang buruk.
3. Paulus memilih perkataan yang jarang digunakan ini kerana perkataan itu digunakan dengan makna yang sama dalam tradisi astrologi; tradisi ini merupakan sebahagian daripada ajaran sesat yang disebarkan oleh wanita-wanita kaya itu. Perkataan itu juga dikaitkan dengan ilmu sihir dan dengan kematian, iaitu lawan kepada keselamatan.
4. Garis tafsiran ini menjelaskan makna ayat 15, yang secara tradisinya dianggap ayat yang sukar. Ayat itu berbicara tentang keselamatan yang terlaksana melalui kelahiran Mesias, sambil menyindir kepercayaan pemujaan Artemis.
5. Apabila kita menggunakan kunci keempat, kita melihat bahawa Paulus memasang dua penunjuk arah dalam ayat 15. Dia menunjukkan kepada pembaca bahawa dia menyamakan “wanita itu” dalam ayat 11-12 (“dia akan” dalam ay. 15) dengan “wanita-wanita” dalam ayat 9-10 (“mereka tetap” dalam ay. 15). Hal ini mengesahkan bahawa arahan Paulus dalam ayat 11-12 dimaksudkan bagi wanita-wanita dalam ayat 9-10. Selain itu, dia menggunakan perbendaharaan kata yang luar biasa untuk mewujudkan suatu kaitan bahasa dan tema yang ketara antara 2:15 (*teknogonia*) dan 5:14 (*teknogoneō*). Hal ini juga mengesahkan bahawa para pembaca dapat memahami konteksnya dengan lebih baik jika mereka membaca kenyataannya tentang wanita dalam pasal 2 bersama-sama dengan kenyataannya tentang wanita dalam pasal 5.
6. Tafsiran di atas sesuai dengan aliran pemikiran Paulus yang berterusan dan berkesinambungan, yang bermula dalam pasal 1 dan mengalir melalui seluruh surat itu. Tafsiran ini menunjukkan

bagaimana pasal 2 beralih kepada pasal 3. Selain itu, tafsiran ini menjawab empat soalan sukar tentang 2:12 yang telah saya tunjukkan di atas dalam bab 11.

7. Bahagian 1 Timotius 2 tidak membenarkan larangan umum terhadap wanita mengajar dalam gereja, dan tidak juga membenarkan larangan umum terhadap wanita menjalankan kuasa dalam gereja.

Ringkasan Bab 14: Wanita sebagai pemimpin gereja? Satu tinjauan alkitabiah

1. Satu peraturan yang menetapkan bahawa hanya lelaki boleh memimpin gereja tidak dapat dibenarkan sama ada dengan 1 Korintus 14:34-35 mahupun dengan 1 Timotius 2:11-15.
2. Hakikat bahawa Yesus memilih dua belas lelaki Yahudi sebagai rasul tidak menetapkan syarat-syarat yang berlaku bagi kepimpinan sebuah gereja tempatan.
3. Dalam Perjanjian Lama, pengajaran sebahagian besarnya, tetapi tidak secara eksklusif, terletak di tangan para imam. Fungsi keimamatan telah digenapi oleh Yesus; dan di dalam Kristus semua orang percaya ialah "imam". Jika seseorang mahu menyamakan keimamatan dengan kepimpinan atau dengan tugas mengajar, maka tugas memimpin dan mengajar kini berpotensi terbuka kepada seluruh umat Allah, tanpa membezakan jantina.
4. Dalam bab 4, 5, 7 dan 8 kita telah meneliti pelbagai fahaman tentang "kekepalaan". Efesus 5, Kejadian 1–3 dan 1 Korintus 11 tidak menyokong sebarang sekatan terhadap pelayanan wanita.
5. Memimpin gereja dan mengajar dalam gereja boleh bertindih; tetapi kedua-duanya merupakan kegiatan yang berbeza. Larangan mengajar bagi wanita tidak akan membuktikan bahawa wanita tidak boleh menjadi penatua. Sebaliknya, kebenaran bagi wanita untuk mengajar tidak membuktikan bahawa mereka boleh menjadi penatua.
6. Wanita memikul tugas-tugas yang menonjol dalam gereja mula-mula. Mereka mengambil bahagian secara penting dan juga dilihat sedemikian oleh orang luar. Namun hal ini tidak memberitahu kita secara terperinci sama ada wanita dilantik ke dalam jawatan kepimpinan yang diiktiraf dalam gereja-gereja tempatan.
7. Kita harus berhati-hati agar tidak menilai bukti Perjanjian Baru tentang kegiatan dan peranan wanita secara berlebihan ataupun terlalu rendah. Sebagai contoh, tidak dapat dibuktikan bahawa Febe memegang fungsi kepimpinan dalam sebuah gereja; sebaliknya, kita dapat berkata dengan penuh keyakinan bahawa Yunias ialah seorang rasul mubaligh yang menonjol.
8. Dalam Perjanjian Baru kita tidak menemui wanita yang disebut namanya yang dapat dikenal pasti dengan kepastian praktikal sebagai penatua. Tetapi hal yang sama juga berlaku bagi lelaki, kecuali dalam kes-kes khusus (Petrus dan Yohanes). Jika kita meluaskan pencarian kita kepada kemungkinan, kita dapat mengenal pasti lelaki dan juga wanita – melainkan jika ada larangan yang jelas terhadap jawatan penatua bagi wanita.
9. Dalam konteks sejarah dan budaya pemikiran dan kehidupan Perjanjian Baru, orang tidak akan secara umum menganggap bahawa hanya lelaki boleh menjadi penatua. Jika para rasul bermaksud supaya wanita tidak pernah terlibat dalam kepimpinan gereja dan tidak pernah melayani sebagai penatua, mereka sepatutnya mengatakannya dengan jelas untuk memberikan panduan kepada gereja bagi masa depan. Namun bahagian-bahagian yang membicarakan penatua atau pemimpin,

seperti Kisah Rasul-rasul 14:23; 1 Petrus 5:1-5; Ibrani 13:17, tidak mengandungi kenyataan yang mengehendkan jawatan penatua atau kepimpinan kepada lelaki.

Ringkasan Bab 15: Wanita sebagai penatua? 1 Timotius 3

1. Arahan yang paling terperinci tentang pelantikan penatua terdapat dalam senarai syarat jawatan penatua yang disusun oleh Paulus (1 Timotius 3:1-7; Titus 1:5-9). Berbeza daripada tanggapan yang diberikan oleh kebanyakan terjemahan Inggeris, senarai-senarai ini dalam teks Yunani tidak mengandungi pengecualian wanita yang jelas. Sarjana-sarjana komplementarian yang terkenal mengakui hal ini. Bahagian-bahagian ini (terutamanya 1 Timotius 3) mengandungi petunjuk positif bahawa wanita dapat memenuhi syarat sebagai “penatua”, dalam pengertian yang digunakan oleh Perjanjian Baru bagi istilah ini.
2. Ungkapan idiomatik “suami kepada seorang isteri” yang digunakan oleh Paulus dalam 1 Timotius 3:2 dan Titus 1:6 menekankan kesetiaan kepada etika seksual Kristian dan patut difahami secara generik, sehingga ungkapan itu juga merangkumi “isteri kepada seorang suami”.
3. Salah satu tugas penting penatua atau pastor ialah menjadi penjaga kawanan domba. Hal ini tidak bermakna bahawa hanya lelaki patut menjadi penatua atau pastor. Jika kita memahami “suami kepada seorang isteri” secara generik, maka kesemua tujuh belas syarat yang disenaraikan oleh Paulus dalam 1 Timotius 3:1-7 ialah sifat dan tingkah laku yang terdapat pada lelaki dan juga pada wanita. Ciri yang sama terdapat sepanjang senarai yang sepadan dalam Titus 1:5-9.
4. Kesimpulannya: Kitab Suci tidak menyokong larangan umum terhadap wanita menjadi penatua gereja. Begitu juga, tidak ada larangan terhadap wanita memikul apa-apa tugas lain dalam gereja tempatan. Sifat saling melengkapi (komplementariti) antara lelaki dan wanita menunjukkan bahawa adalah bermanfaat untuk mempunyai lelaki dan juga wanita dalam kepimpinan.
5. Dalam bab 11 hingga 15 saya telah menjelaskan maksud 1 Timotius 2–3 bagi wanita yang mengajar dan bagi wanita dalam jawatan penatua. Penjelasan ini mengambil kira bukti Perjanjian Baru yang ada serta maklumat tentang konteks sejarah dan budaya; penjelasan ini mempunyai kesederhanaan yang tidak memerlukan spekulasi tanpa bukti; dan penjelasan ini memberi pencerahan kepada bidang-bidang lain di luar tumpuan langsung kajian kita. Ketiga-tiga ciri ini memberikan alasan untuk mempercayainya.

Ringkasan Bab 16: Membuat imbalan dan saling mendekati

1. Hasil-hasil yang diperoleh dalam bab 2 hingga 15 menyokong suatu pandangan tentang perkahwinan yang tidak berhierarki dan sebahagiannya saling melengkapi; pada masa yang sama hasil-hasil itu menolak sebarang larangan umum terhadap wanita mengajar atau memimpin dalam gereja.
2. Konsep ketundukan harus difahami dalam konteks paradoks Kristian tentang kerendahan hati dan kesetaraan. Semua yang tergolong dalam umat Allah ialah pewaris yang setara bagi kasih kurnia-Nya yang melimpah-limpah. Kerana teladan Yesus Kristus, kerendahan hati berada di tengah-tengah kehidupan Kristian.
3. Hasil-hasil kita tidak bergantung pada andaian awal tentang sejauh mana penciptaan atau ciptaan baharu masing-masing patut membimbing kelakuan orang percaya. Namun hasil-hasil itu sesuai

dengan keadaan semasa, iaitu penciptaan (sebagai latar belakang) dan ciptaan baharu (sebagai latar depan) saling bertindih.

4. Suami dipanggil untuk melayani isteri mereka, bukannya untuk berkuasa atas mereka. Memanggil wanita kepada kepimpinan gereja tidak bertentangan dengan Kitab Suci. Tidak ada sebab untuk bimbang bahawa panggilan-panggilan ini boleh membawa kepada kekeliruan jantina.
5. Sesetengah tafsiran tidak memadai kerana penafsirnya mempunyai harapan yang terlalu rendah terhadap Kitab Suci. Kajian yang teliti terhadap teks-teks itu sepatutnya membawa kita kepada penghargaan baharu terhadap para penulis Alkitab – demi kemuliaan Allah.
6. Apabila gereja-gereja, persatuan gereja dan gabungan-gabungan lain mendakwa diri mereka evangelikal, mereka dengan itu mengakui kewajipan untuk mentaati apa yang dikatakan oleh Perjanjian Baru tentang kesatuan.
7. Pada masa ini terdapat kelemahan di kedua-dua pihak dalam perdebatan yang diwarnai oleh pemikiran berkem-kem. Perbezaan pendapat dalam tafsiran memerlukan usaha lanjut untuk mencapai kesatuan.
8. Dakwaan golongan egalitarian bahawa golongan komplementarian didorong oleh motif yang rendah patut ditinggalkan.
9. Golongan komplementarian perlu menyusun semula pemahaman mereka tentang perdebatan ini. Pandangan egalitarian tentang perkahwinan atau pelayanan wanita tidak membawa kepada liberalisme teologi. Di kalangan orang percaya yang mengakui kewibawaan Alkitab, persoalan-persoalan yang menentukan bukanlah persoalan ketaatan kepada Kitab Suci, tetapi persoalan tafsiran yang perlu diselesaikan dengan kaedah-kaedah ortodoks. Sudah tiba masanya golongan komplementarian berhenti mendakwa bahawa bantahan evangelikal terhadap tafsiran komplementarian membahayakan kewibawaan Kitab Suci atau kebenaran Injil.
10. Yesus berdoa untuk kesatuan mereka yang akan mengikut Dia (Yohanes 17:11, 20-23), supaya dunia mengetahui bahawa Bapa telah mengutus-Nya. Dalam suatu pandangan dunia yang berpusatkan Kristus, hal ini ialah matlamat yang amat penting. Arahan rasuli untuk berusaha sedaya upaya memelihara kesatuan menuntut suatu perbualan baharu berdasarkan sikap saling menghormati. Sesiapa yang telah mengambil kedudukan yang bertentangan tentang kepimpinan atau pelayanan wanita harus menyedari bahawa hal ini bukan persoalan teras Injil; dia harus meneliti semula hujah-hujah alkitabiah, berhati-hati supaya hanya menggunakan kaedah tafsiran yang kukuh, dan terutamanya memberikan lebih banyak perhatian dan lebih banyak bobot kepada konteks dan aliran pemikiran bahagian-bahagian yang berkenaan. Sementara itu, kita hendaklah saling menerima, sebagaimana Tuhan telah menerima kita semua (Roma 15:7).